

Изра́нѣ *и. св. смотри* **исхранѣ**: „Дай ми, сестро, кутель жито, Ели, сестро, шиникъ просо, Да изранамъ деветъ деца“. *М. 257.*

Изра́сълъ *пр. взрослый, выросшій*: Чистять ся израстлы-ты клончета отъ странѣ на присадено-то. *Л. Д. 1870 р. 185.*

Изра́стѣкъ *с. м. ростокъ*: Когато слѣдъ единѣ мѣсець нѣщо видѣхъ израсткы, сторихъ ми ся да сѣ непознаты растенія; но малко поподирѣ смалхъ ся като видѣхъ destiny дванадесетъ хубави класове отъ пшеницѣ. *Р. С. 45.*

Изра́стѣ *и. св. Изра́с(т)вамъ* *и. дл. вырасту, вырастаю*: Израсте Стоянѣ порасте, Да иска да ся годява. *М. 117.* Израстло ми баденѣ дре’о тенко високо. *М. 216.* Уще реч-та не ми ѣ дорече, Су’о дре’о начасъ израстило. *М. 55.* Дѣдо Цвѣтко чѣкаше да са посрѣ времето, да израсте добра трева. *З. 83.* Джрвета-та нѣма да израстатъ никога до облаци-тѣ, и человекъ ще си остане винаги человекъ. *Л. Д. 1876 р. 96.*

Изре́вѣ *и. св. Изре́вавамъ* *и. дл. взреву, зареву, реву*: Клетото добытаче щеше да изреве; въ да ся не уплашатъ други-тѣ, Робенсынѣ толкова стегна примка-та, щото пресѣкна досунѣ гласѣтъ и. *Р. А. 32.* Измаменниятъ херой изрѣвалѣ, като закланѣ, *З. 178.* Той изревава (*Il s'écrie*). *Т. 338.* На си мама изрѣва И си ся отъ душа раздѣли. *Ч. 293.*

Изредѣ *и. св. Изрѣ́ждамъ* *и. дл. обойду, обхожу по очереди*: Священници-ты и пѣвцы-ты... трѣбвало да изрядятъ всички бѣща, та всякому особно да духнатъ и на уxo благословіѣ-та си. *Л. Д. 1869 р. 123—124.* Като изрѣдѣтъ всички роднини, тѣ ся вращатъ назадъ у момковы, та засѣватъ. *Ч. 78.* Ак’ пейките вино да пиете, Уще едношъ и ке ви изредамъ, Ке в’ изредамъ съ тешка буздогана. *М. 173.* **Изредѣ са Изрѣ́ждамъ** са перечередуюсь, чередуюсь: Сѣ изредиле сѣте девойки, Ред-отъ дойде на царева керка. *М. 11.* Това ще са продължава, до дѣто са изредіють сички-тѣ дѣтца (пилета). *Ч. 106.* Така са изрѣжда предъ читателѣтъ сичката тай трупа отъ зли духове. *З. 175.*

Изрѣ́жѣ *и. св. Изрѣ́з(у)вамъ* *и. дл. вырѣжу, вырѣзываю; обрѣжу, обрѣзываю*: Тія фустане извито изрѣзаны на грады-тѣ. *Ч. 36.* А нѣкой си кладѣтъ (сѣно) на дървета, кѣту нѣмъ изрѣжѣтъ клонѣ. *Пк. 61.*

Изрекѣ Изречѣ *и. св. Изри́чамъ Изрѣ́квамъ* *и. дл. скажу, выговорю, выговариваю; произнесу, произношу*: Това като изрѣче, Дофтаса Керима кадѣна. *Д. 17, 79—80.* Тамамъ тазъ дума изрѣкле, Заедно Нетко съ конѣ падна. *Ч. 293.* Уште речта не изрече, Дофта-